

സൂറ-19

മര്യം

4. സക്കരിയ്യാ പ്രാർഥിച്ചു: എന്റെ നാഥാ, എന്റെ അസ്ഥികൾ പോലും തളർന്നു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ശിരസ്സാവട്ടെ നരയാൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു. നാഥാ, നിന്നോട് പ്രാർഥിച്ചാൽ ഞാൻ ദുർഭഗനാവാറില്ല.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

5. എനിക്കു പുറകിലുള്ള എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഉൽകണ്ഠാകുലനാണ് ഞാൻ. എന്റെ ഭാര്യയാവട്ടെ വന്ധ്യയാകുന്നു. ആകയാൽ നിന്റെ സവിശേഷമായ ഔദാര്യത്താൽ എനിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ!

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

6. എന്റെ അനന്തരാവകാശിയും യഅ്ബൂബ് കുടുംബത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശിയുമാകുന്ന പിൻഗാമിയെ. നാഥാ, അവനെ ഒരു പ്രീതപ്പെട്ടവനാക്കേണമേ.

يَرْثُنِي وَيَرْثِ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

7. ഉത്തരം ലഭിച്ചു: അല്ലയോ സക്കരിയ്യാ, നാനിനക്കൊരു പുത്രജനന സുവിശേഷമരുളുന്നു. അവന്റെ നാമം യഹ്യാ എന്നായിരിക്കും. ഇതിനുമുമ്പ് അവനെപ്പോലൊരാളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

يَذَرِكُنَّا إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

ഞാൻ (എന്റെ അവസ്ഥ) = قَالَ എന്റെ നാഥാ = رَبِّ (അദ്ദേഹം പ്രാർഥിച്ചു) പറഞ്ഞു = وَهَنَ എന്നിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥി(കൾപോലും) = الْعَظْمُ തളർന്നു, ദുർബലമായി (കഴിഞ്ഞല്ലോ) = وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ ശിരസ്സ്(ആവട്ടെ) മിന്നി(ത്തിളങ്ങുന്നു) = وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ നരയാൽ = لَمْ أَكُنْ നിരാശൻ, ദുർഭഗൻ = بِدُعَائِكَ എന്റെ നാഥാ = رَبِّ നിന്റെ പ്രാർഥനകൊണ്ട് (നിന്നോട് പ്രാർഥിച്ചാൽ) = فَهَبْ لِي ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു (ഉൽകണ്ഠാകുലനാകുന്നു) = خِفْتُ ഞാൻ (എന്റെ അവസ്ഥ) = الْمَوَالِيَ എന്നിക്കു പുറകിലുള്ള, ശേഷമുള്ള = مِنْ وَرَائِي എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളെ(ളുടെ കാര്യത്തിൽ) = عَاقِرًا വന്ധ്യ = وَكَانَتِ امْرَأَتِي എന്റെ ഭാര്യ(യാവട്ടെ) ആയിരിക്കുന്നു = فَهَبْ لِي ആകയാൽ എനിക്കു നീ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ = يَرْثُنِي

ഖുർആൻ ബോധനം

നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് (നിന്റെ സവിശേഷമായ ഔദാര്യത്താൽ) = **مِنْ لَّدُنكَ**
 എന്റെ അനന്തരാവകാശിയാകുന്ന = **يَرِثُنِي** ഒരു ഉറവനായ കൈകാര്യകർത്താവിനെ (പിൻഗാമിയെ) = **وَأَيْتًا**
وَيَرِثُ مِنْ آلٍ يَعْتُوبُ യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള അനന്തരാവകാശിയും ആകുന്ന =
وَأَجْعَلُهُ അല്ലയോ സക്കരിയ്യാ = **يَنْزَكَرِيًّا** ഒരു പ്രീതിപ്പെട്ടവൻ = **رَضِيًّا** എന്റെ നാഥാ = **بَرَّ** അവനെ നീ ആക്കേണമേ =
إِنَّا نُنَبِّئُكَ ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കൊണ്ട് (പുത്രജനനത്തിന്റെ) = **بِغُلَامٍ** തീർച്ചയായും ഞാൻ നിനക്ക് സുവിശേഷമരുളുന്നു =
أَسْمَاءُ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല (ഒരാളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല) = **لَمْ نَجْعَلْ** യഹ്യാ എന്നായിരിക്കും = **يَحْيَى** അവന്റെ നാമം =
سَمِيًّا സദ്യസനായി(പോലെ), പേരുള്ളവനായി = **سَمِيًّا** ഇതിനുമുമ്പ് = **مِنْ قَبْلُ** അവന്ന്, വന്റെ(വനെ) = **لَمْ**

4-6. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനൊരു മുഖവുര സമർപ്പിക്കുകയാണിവിടെ. പ്രായാധിക്യത്താൽ തൊലി ചുളിയുകയും പേശികൾ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തതിനു പുറമെ അകത്തുള്ള അസ്ഥികൾപോലും ദുർബലമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് **وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي** എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആശയം. **أَشْتَعَلُ الرَّأْسُ** ന്റെ ഭാഷാരീതിമം തല കത്തിയാളുന്നു എന്നാണ്. പ്രകാശം, ജ്വലനം എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലും **أَشْتَعَلُ الرَّأْسُ شَيْئًا** -പുർണമായി നശിച്ചുവെളുത്തു എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗമാണ്. ഭാഗ്യം കെട്ടവനും ഭഗ്യാശനുമാണ് **شقي**. സക്കരിയ്യാ തന്റെ ആവലാതികളും വേവലാതികളും സമർപ്പിച്ചുപോന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലാണ്. അപ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഭഗ്യാശനാക്കാതെ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നത് അനുസ്മരിക്കുകയാണ് **وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا** എന്നവാക്യം.

പ്രാർത്ഥനാ വിഷയം പറയുന്നതിനുമുമ്പ് സക്കരിയ്യാ ആമുഖമായി അല്ലാഹുവിനെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്: നാഥാ, ഞാൻ വാർധക്യത്താൽ പരിക്ഷീണനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ അസ്ഥികൾപോലും ദുർബലമായി കഴിഞ്ഞു. ശിരസ്സാണെങ്കിൽ വെട്ടിത്തളങ്ങുംവണ്ണം നശിച്ചുവെളുത്തുപോയി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഞാൻ ചോദിക്കുന്ന കാര്യം സാധാരണ ഗതിയിൽ നടക്കുന്നതല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ എന്തും നടത്തിത്തരാൻ കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ നീ. നേരത്തെ ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതൊക്കെയും നീ തന്നിട്ടുമുണ്ട്. 'മിൻലദുനാ'യുടെ ഭാഷാരീതിമം നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് എന്നാണ്. അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുന്നതും അവൻ നൽകുന്നതുമായ എല്ലാം അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതുതന്നെയാണ് എന്നിരിക്കെ 'നിന്റെ പക്കൽനിന്ന്' എന്ന് എടുത്തുപറയുന്നതിനർത്ഥം നീ സാധാരണ നൽകാറുള്ളതിനു പരി സവിശേഷമായ ഔദാര്യം എന്നാകുന്നു. എന്റെ ഈ അവസാന കാലത്ത് എന്റെ പിൻഗാമികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഉൽകണ്ഠാകുലനായിരിക്കുന്നു. **يَا مَوْ** യെയാണ് ബന്ധുജനങ്ങൾ എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരാളുടെ കാലശേഷം അയാളുടെ സ്വത്തിന് അവകാശികളാവുകയും പൈതൃകം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന മക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ, പിതൃസഹോദരങ്ങളുടെ മക്കൾ തുടങ്ങിയ ഉറവ

സ്യങ്ങളാണ് **يَا مَوْ**. എന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ എന്റെ സ്ഥാനമേറ്റടുത്ത് അവരെ ദൈവിക സന്മാർഗത്തിലൂടെ നയിക്കാൻ യോഗ്യരായവരാമല്ല. ഞാനാവട്ടെ, ഭാര്യ വന്ധ്യയായതിനാൽ അനപത്യനുമാണ് (സക്കരിയ്യായുടെ ഭാര്യ എലിസബത്തായിരുന്നു. മൂസാ നബിയുടെ സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബിയുടെ പിന്മുറക്കാരായിരുന്നു ഇവരെന്നു പ്രസ്താവമുണ്ട്). എന്റെ മരണശേഷം പിൻഗാമികൾ വഴിതെറ്റുകയും വിശുദ്ധമായ യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിന്റെ മൗലിക സ്വത്വമായ ദൈവിക സന്മാർഗ പൈതൃകം കൈവെടിയിലൂടെയും ചെയ്യുമെന്നാണെന്റെ ആശങ്ക. ആകയാൽ, ഈ ദുരവസ്ഥ ഉണ്ടാവാനിരിക്കാൻ നീ എന്നിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ സമ്മാനിക്കേണമേ! ഇതാണ് സക്കരിയ്യാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആവശ്യം. 'എനിക്ക് തരേണമേ' എന്നുപറയാൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് **يَا مَوْ** എന്നാണ്. സമ്മാനം, സംഭാവന, പുരസ്കാരം, കാഴ്ച എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുള്ള **هبة** ൽ നിന്നുള്ള ശാസനക്രിയയാണ് **هبة**. അല്ലാഹു അരുളുന്ന പുത്രലാഭം തന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു ദാനം എന്നതിലുപരി മഹത്തായ സമ്മാനവും പുരസ്കാരവുമായിരിക്കും എന്നാണീ പദപ്രയോഗത്തിന്റെ ധ്വനി. **يَا مَوْ** യുടെ ഏകവചനമാണ് **يَا مَوْ** എന്ന പദം. **يَا مَوْ** (അനന്തരാവകാശം)ൽ നിന്നുള്ള ക്രിയയാണ് **يَا مَوْ**. ശരീഅത്തിന്റെ സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ മരിച്ചുപോയവരുടെ ദായനം പിൻഗാമികൾ വീതിച്ചെടുക്കുകയാണ് **يَا مَوْ**. ദായനാവകാശിയെ **يَا مَوْ** എന്നുപറയുന്നു. പാരമ്പര്യം, പൈതൃകം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **يَا مَوْ** ഉപയോഗിക്കുന്നു.

തന്റെ പിൻഗാമിയിൽ അർപിതമാകേണ്ട ദൗത്യമാണ് **يَا مَوْ** എന്നു തുടങ്ങുന്ന വാക്യത്തിൽ സക്കരിയ്യാ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇവിടെ **يَا مَوْ** എന്റെ അനന്തരാവകാശിയാവുക എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതിക സ്വത്തുക്കളുടെ അനന്തരാവകാശിയാവുക എന്നല്ല. ഭൗതിക സ്വത്തുക്കൾ അവശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് പ്രവാചകന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം. പ്രവാചകന്മാരുടെ പൈതൃകം ഭൗതിക സ്വത്തുക്കളല്ല, അതാന സന്ദേശമാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: **نحن معاشر الأنبياء لا نورث** - 'ഞങ്ങൾ(പ്രവാചകന്മാർ) അനന്തരാവകാശം നൽകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ദാനമാകുന്നു.' തിർമിദിയുടെ നിവേദനം **نحن معاشر الأنبياء لا نورث**

‘ഞങ്ങൾ പ്രവാചക സമൂഹം അനന്തരാവകാശം നൽകുന്നില്ല’ എന്നാണ്. സക്കരിയായെക്കുറിച്ച് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാസിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു: “സക്കരിയായെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശമായി സ്വത്തൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.” സക്കരിയ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചത് ആദർശ സംസ്കാരത്തിന്റെ പൈതൃകമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശം എന്നു പറഞ്ഞതും ഈ പൈതൃകത്തെ തന്നെയാണ്. സക്കരിയായുടെ പുത്രൻ അവരുടെയെല്ലാവരുടെയും ദായനാവകാശിയായി വ്യക്തിപ്പെട്ടു. എന്റെ പുത്രൻ എന്റെയും യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിലെ പ്രപിതാക്കളായ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ജ്ഞാനപൈതൃകം പിൻപറ്റുകയും അതിലേക്ക് സജനങ്ങളെ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ആ മാർഗത്തിലൂടെ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കണം എന്നാണ് സക്കരിയ നബി അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അതിനൊക്കെ യോഗ്യനാവണം അവർ കർമ്മം കൊണ്ടും ചിന്തകൊണ്ടും അല്ലാഹു പ്രീതിപ്പെട്ടവനും, ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനും സ്നേഹിക്കുന്നവനും കൂടിയായിരിക്കണം. ഇവിടെ പരാമർശിച്ച ‘യഅ്ഖൂബ്,’ ഇസ്രാഇലിലൂടെ കൂലപതിയായ യഅ്ഖൂബ് ബിൻ ഇസ്ഹാഖും ‘ആലു യഅ്ഖൂബ്,’ ഇസ്രാഇലിലൂടെയുമാണെന്നാണ് പ്രബലവും ആധികാരികവുമായ വ്യാഖ്യാനം.

മഅ്ഖലും കൽബിയും വ്യത്യസ്തമായ ഒരഭിപ്രായം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത് യഅ്ഖൂബ് ബിൻ മാഥാൻ ആണ്. മർയമിന്റെ പിതൃവ്യനും സക്കരിയായുടെ സഹോദരനുമായദ്ദേഹം. ഈ യഅ്ഖൂബിന് കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ സക്കരിയായുടെ പുത്രൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അനന്തരാവകാശിയായകൂടിയായിരുന്നു.

7. സക്കരിയായുടെ പ്രാർഥന അല്ലാഹുവിങ്കലെത്താൻ ഒട്ടും താമസമുണ്ടായില്ല. പ്രാർഥന കഴിഞ്ഞതും ഉത്തരം ലഭിച്ചു. ശരിയായ സമയത്ത് ന്യായമായ ആവശ്യാർത്ഥം തികഞ്ഞ പ്രതീക്ഷയോടെ അത്യന്തം ഭക്തിനിർഭരനും നിഷ്കളങ്കനും വിനയാന്വിതനുമായി നടത്തിയ പ്രാർഥനയായിരുന്നു സക്കരിയായുടെത്. അത്തരം പ്രാർഥനകൾ അല്ലാഹു ഉടനടി കേൾക്കുകയും ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. ആ പ്രാർഥനയുടെ സാഹചര്യം സാധ്യമാകുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടോ, പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥ അനുവദിക്കുമോ എന്നതൊന്നും പ്രശ്നമല്ല. സൗകര്യങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും തികച്ചും പ്രതികൂലമാണെങ്കിലും, പ്രതീക്ഷയുടെ നേരിയ കിരണംപോലും എങ്ങും കാണാനാവാത്തവിധം നൈരാശ്യത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിലാണെങ്കിലും വിശ്വാസികൾ മുട്ടിനോക്കാൻ അവന്റെ മുന്നിൽ തന്നെയുള്ള വാതിലാണ് ദൈവകാര്യം. മുട്ടേണ്ടവിധം മുട്ടിയാൽ അത് തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ ഊഹിക്കാനാവാത്ത മാർഗത്തിലൂടെ ആവശ്യം നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു സക്കരിയായെ വിളിച്ച് അറുൾ ചെയ്തു: അല്ലയോ സക്കരിയ, നിനക്കിതാ ഒരു പുത്രൻ ജനിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന സുവിശേഷമറിഞ്ഞു കൊള്ളുക. അവൻ യഹ്യാ എന്നു പേരിട്ടുകൊള്ളണം. ഞാൻ നിനക്ക് തരുന്നത് അസദൃശനായ

ഒരു പുത്രനെയാണ്. അവനെപ്പോലൊരുവൻ മുമ്പെങ്ങും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മുമ്പ് എല്ലാ മനുഷ്യരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പ്രത്യുൽപാദന ശേഷിയുള്ള മാതാപിതാക്കളിലൂടെയാണ്. ആദം(അ) ഒഴിച്ച്. ആദി പിതാവായ ആദമിനെ സൃഷ്ടിച്ചത് മാതാപിതാക്കളാകുന്ന മാധ്യമമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവിലൂടെയാണ്. യഹ്യാ നബിക്ക് ശേഷം ഈസാ(അ) പിതാവില്ലാതെ മാതാവിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രത്യുൽപാദന ശേഷി പിന്നിട്ട പിതാവിലൂടെയും വന്ധ്യയായ മാതാവിലൂടെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണ് യഹ്യാ(അ). കൂട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും അല്ലാഹുവിന്റെ വാത്സല്യവും സംസ്കരണവും ലഭിച്ചുവെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു പ്രത്യേകതകളാണ്.

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا എന്ന വാക്കിന് ‘മുമ്പ് ആരെയും നാം ഈ പേരിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല’ എന്നും അർത്ഥമാവാം. നാമാവിനും (مسمى) സദൃശ (شبيه - نظير) നും ഉപയോഗിക്കാം. ഈ സൂറയുടെ 65-ാം സൂക്തത്തിൽ അല്ലാഹു വിനെയെക്കുറിച്ച് قُلْ لَمْ يَكُنْ لَهُ سَمِيًّا مِنْ قَبْلُ -അവന്നു വല്ല സദൃശനുമുള്ളതായി നിനക്കറിയാമോ? എന്ന് ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഈ അർത്ഥം തന്നെയാണ് പൊതുവിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെയും ആ അർത്ഥം തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണുചിതം. ശേഷം വരുന്ന 12 മുതൽ 15 വരെ സൂക്തങ്ങളിൽ യഹ്യാ നബിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ വീക്ഷണത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പേരിൽ മുമ്പാറെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ യഹ്യാ എന്ന പേരിൽ മുമ്പ് ലോകത്താരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാകും താൽപര്യം. ‘യോഹന്നാൻ’ എന്ന ഹീബ്രു നാമത്തിന്റെ അറബികൃത രൂപമാണ് ‘യഹ്യാ’ എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ‘യഹ്യാ ഹന്നാൻ’ ജനിച്ചത് ഈസാ നബിയുടെ ജനനത്തിന് ഏഴു വർഷം മുമ്പാണെന്നും മൂന്നു വർഷം മുമ്പാണെന്നും ആറു മാസം മുമ്പാണെന്നും വ്യത്യസ്ത പ്രസ്താവങ്ങളുണ്ട്. ഈസാ നബിയുടെ ജനനത്തിനു മുമ്പാണദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. സ്നാപക യോഹന്നാൻ എന്നാണിദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത്. പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളിലേക്ക് ഇസ്രാഇലിലൂടെ പ്രബോധനം ചെയ്ത അദ്ദേഹം അവരെ ജ്ഞാന സന്നാതം (മാമോദീസ) എന്ന പേരിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അതിനാലാണ് ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം ഈസാ നബിയുടെ ആഗമനം വ്യക്തമായി പ്രവചിച്ചിരുന്നു; അതുസംബന്ധിച്ച് ബൈബിൾ പറയുന്നു: ദൈവം അയച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു അയാളുടെ പേര് യോഹന്നാൻ... അയാൾ സാക്ഷ്യത്തിനായി വന്നു. അയാൾ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ വന്നവൻ അത്രേ (യോഹന്നാൻ 1:6-8). യോഹന്നാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ വെള്ളം കൊണ്ട് സ്നാപനം നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിൽപ്പുണ്ട്. എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന അവന്റെ ചെരിപ്പ് അഴിക്കാൻപോലും എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല” (യോഹന്നാൻ 1:26-27).

സക്കരിയ പുത്രന്റെ ജനന സമയത്ത് നൽകിയ പേര് യോഹന്നാൻ എന്നാണെന്ന് ബൈബിൾ ലൂക്കോസ് 1:61-63 ൽ പറയുന്നു. ഈ നാമകരണം ദൈവാദീഷ്ട പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇത് കണക്കിലെടുത്തു

കൊണ്ടാവാം യോഹന്നാന്റെ അറബി രൂപമാണ് 'യഹ്യാ' എന്ന് ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. യോഹന്നാന്റെ അറബി രൂപമാണ് യഹ്യാ എന്നു വെക്കുമ്പോൾ വലിയൊരു പ്രശ്നം ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. സകരിയയുടെ പുത്രൻ യോഹന്നാൻ ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ തൗറാത്തിൽ യോഹന്നാൻ എന്ന പേര് ഇരുപത്തിയേഴ് തവണ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈ പേരിൽ മൂന്നാലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന ചൂർആന്റെ പ്രസ്താവനക്കെന്തർത്ഥം? ചില ചൂർആൻ വിമർശകർ ഇത് ബൈബിൾ കഥകൾ പകർത്തിയതിൽ മുഹമ്മദ്(സ)ക്ക് പറ്റിയ അബദ്ധമായി ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അബദ്ധം പിന്നെത്തത് ബൈബിൾ എഴുത്തുകാർക്കാണ്. യഹ്യാ നബിയുടെ സ്ഥാനപ്പേര്-**يحيى**-ആണ് യോഹന്നാൻ. ഇതിനെ യഥാർത്ഥ നാമമായി തിരിച്ചെഴുതിയ രേഖപ്പെടുത്തുകയാണവർ ചെയ്തത്.

യോഹന്നാന്റെ അറബി രൂപമാണ് യഹ്യാ എന്ന നിഗമനവും ശരിയല്ല. അർത്ഥത്തിലും ഘടനയിലും വ്യത്യസ്തമായ പദങ്ങളാണ് യോഹന്നാനും യഹ്യായും. ഹിബ്രുവിലെ യോഹന്നാൻ ഒറ്റ പദമല്ല. ദൈവം എന്നർത്ഥമുള്ള 'യോ'വും അനുകമ്പ, വാത്സല്യം എന്നർത്ഥമുള്ള 'ഹന്നാനും' ചേർന്നതാണ് യോഹന്നാൻ. ദൈവത്തിന്റെ വത്സലൻ അല്ലെങ്കിൽ അനുകമ്പനേടിയവൻ എന്നർത്ഥം. വരുന്ന 13-ാം സൂക്തത്തിൽ ചൂർആനും അദ്ദേഹത്തെ **يحيى**-നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് സവിശേഷ വാത്സല്യം അല്ലെങ്കിൽ ദയാവായ്പ്പ് ലഭിച്ചവൻ-എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചൂർആൻ **يحيى** എന്ന പദം ഒരിടത്തു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നതും അത് യഹ്യായെക്കുറിച്ചാണെന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. യഹ്യാ നബിക്ക് യോഹന്നാൻ എന്ന അപരാഭിധാനം സിദ്ധിച്ചതെങ്ങനെയെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണിത്.

يحيى എന്ന പദം **يحيى** ൽ നിന്നുള്ളതാണ്. ജീവിതമാണ് **يحيى**. ജീവിക്കുന്നു എന്നാണ് **يحيى** യുടെ അർത്ഥം. പാപത്തിൽ മരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവൻ എന്നാണീ നാമകരണത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് ഇമാം റാഗിബ് പറയുന്നു. അതായത് യോഹന്നാനും യഹ്യായും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല. യോഹന്നാന്റെ അറബിയല്ല യഹ്യാ എന്നതിന് ബൈബിളിന്റെ അറബി തർജ്ജമ തന്നെ തെളിവാകുന്നു. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **أشهد رسول الله اسمي يحيى** 'അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം യൂഹന്നാ എന്നാകുന്നു' (യോഹന്നാൻ 1:6). യോഹന്നാന്റെ അറബി രൂപം യഹ്യാ ആണെങ്കിൽ ഇവിടെ 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം യഹ്യാ എന്നാകുന്നു' എന്നായിരുന്നു എഴുതേണ്ടിയിരുന്നത്. അറബി ബൈബിൾ രാജാക്കന്മാർ 25:23, 1 ദിനവൃത്താന്തം 3:15, 3:24 എബ്രോ 8:12 തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിലെല്ലാം യോഹന്നാനെ യോഹന്നാൻ എന്നുതന്നെയാണ് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. എവിടെയും 'യഹ്യാ' എന്നു പരാമർശിച്ചു കാണുന്നില്ല.

ഇറാനിലും ഇറാഖിലും മാണ്ടിയന്മാർ (Mandaeans) എന്നൊരു മതവിഭാഗമുണ്ട്. സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരെന്നവകാശപ്പെടുകയും അദ്ദേഹം അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ. സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും ഇവരറിയപ്പെടുന്നു. ഏകദൈവ വിശ്വാസികളാണ്. അവരുടെ പ്രധാന മതാചാരങ്ങളിലൊന്നാണ് ജ്ഞാനസ്നാനം. യോഹന്നാനെ

'യഹ്യാ യോഹന്നാ' എന്നാണവർ വിളിക്കുന്നത്. യഹ്യാ, യോഹന്നാന്റെ അറബി തദ്ഭാവമല്ലെന്നും യോഹന്നാൻ യഹ്യാ എന്നും പേരുണ്ടെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മണ്ടായി ഭാഷയിലുള്ള അവരുടെ ഒരു പ്രധാന മതഗ്രന്ഥം 'ദ്രാഷാഇദ് യഹ്യാ' (യഹ്യായുടെ പുസ്തകം) ആണ്. 'യഹ്യായുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ' എന്നാണ് മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമായ ഗിൻസാറാബയിലെ ഒരു ധ്യാനത്തിന്റെ ശീർഷകം. ഇ.എസ്. ഡ്രോവറും ആർ മാർകുഷും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയ മാൻഡിയൻ ഡിക്ഷണറിയിൽ-Jahia (**يحيى**) എന്ന പദത്തെ ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റിന്റെ ഒന്നാം പേരെന്നും Juhana (യോഹന്നാ) എന്ന പദത്തെ 'ജോൺ-വിശേഷിച്ച് യഹ്യാ യോഹന്നാ എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് എന്നും പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ പ്രവാചകന്റെ ഒന്നാം പേര് യഹ്യാ എന്നാണെന്നതിന്റെ അനിഷേധ്യമായ സാക്ഷ്യങ്ങളാണിതെല്ലാം. ബഗ്ദാദിലെ കൗൺസിൽ ഓഫ് ജനറൽ അഫയേഴ്സിനു കീഴിലുള്ള മാൻഡിയൻ റിസർച്ച് സെന്ററിൽനിന്നും www.mandaean.com എന്ന വെബ്സൈറ്റിൽനിന്നും ഈ മതവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാം.

യഹ്യാ നബിയും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം വന്ന ഈസാ നബിയും മരണപ്പെട്ട കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് ഇഞ്ചിൽ എഴുതപ്പെട്ടത്. അതിൽ പല വക തെറ്റുകൾ കടന്നുകൂടുക സ്വാഭാവികമാണ്. ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ് സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ഒന്നാം പേർ വിസ്മയകരമായത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യപ്രവാചകനായി വിശ്വസിച്ചു പിൻപറ്റിയ മാൻഡിയന്മാർ ആ പേർ സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു. വിശുദ്ധ ചൂർആൻ ആ പേർ പുനഃപ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ **يحيى** എന്ന വാക്യത്തിൽ മൂന്നാലും ആ പേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നുതന്നെ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചാലും ചൂർആൻ പറഞ്ഞത് നൂറു ശതമാനം ശരിയാണ്. ഈസാ നബിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് സക്കരിയ്യാക്ക് ജനിച്ച പുത്രനെക്കുറിച്ചാണ് ചൂർആൻ സംസാരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് യഹ്യാ എന്നായിരുന്നു. ആ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പ് വല്ലവരും ജീവിച്ചതായി ആരും പറയുന്നില്ല. യോഹന്നാൻ എന്നത് യഹ്യായുടെ സ്ഥാനപ്പേരായിരുന്നു. ആ നാമമുള്ള പലരുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർക്കൊന്നും യഹ്യാ എന്ന് ഒന്നാം പേരോ സ്ഥാനപ്പേരോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രകൃത വാക്യം പറയുന്നത് ആ പേരുള്ള ആരും മൂന്നുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നേരത്തെ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടപോലെ, പണ്ടാർക്കുമില്ലാത്ത പല സവിശേഷതകളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉചിതം. ആ സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് 'യഹ്യാ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്; അതും മൂന്നാർക്കും ഇല്ലാത്തതാണ്. പിൽക്കാലത്ത് മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ധാരാളമാളുകൾ ഈ പേർ സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്.